

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	<i>IIKa 418/23</i>	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. <i>CZEŚĆ WSTĘPNA</i>			
<i>0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
Wyrok Sądu Rejonowego w Kole z 26 września 2023r. w sprawie IIK 449/23			
<i>0.11.2. Podmiot wnoszący apelację</i>			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	<p>przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,</p>	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO					

**WOBEC
ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut		
	<p>Obrońca oskarżonego M. P. zarzucił:</p> <p>I. Obrazę przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, tj. art 107 § 1 k.k.s. przez wadliwą wykładnię i rekonstrukcję tej normy blankietowej, którą winno się uczynić przez pryzmat systemowej wykładni wewnętrznej szeregu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (art 1 ust 2, art. 2 ust. 3, 5 i 6, art. 3, art 6 ust. 1, art. 14 ust. 1, art. 23a ust. 1, art. 23d pkt 1 i art. 23f ust. 1) i rozporządzenia Ministra (...) i Finansów z dnia 8 czerwca 2017 r. w sprawie</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

urządzeń losujących, urządzeń do gier i automatów do gier, zabezpieczenia informacji dotyczących urządzanej loterii oraz uzyskiwania, naliczania i wypłacania wygranych (Dz. U. poz. 1171 z późn. zm.) (w szczególności jego przepisu § 4 ust. 1 pkt 6) oraz rozporządzenia Ministra Finansów, Inwestycji i (...) z dnia 3 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie urządzeń losujących, urządzeń do gier i automatów do gier, zabezpieczenia informacji dotyczących urządzanej loterii oraz uzyskiwania, naliczania i wypłacania wygranych (Dz. U. poz. 1944) (w szczególności jego przepisu § 2), a także przez brak dokonania definicyjnej wykładni cech o

których mowa w art. 2 ust. 3 i 5 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. poz. 1171 z późn. zm.).

II. Obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj.:

- art 193 § 3 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności sporządzonej w R. dnia 4 listopada 1950 r., zmienionej następnie Protokołami nr (...) oraz uzupełnionej Protokołem nr (...) (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 z późn. zm.) w zw. z art. 47 zdanie

drugie
Karty praw
podstawowych
Unii
Europejskiej
(Dz. U. UE.
C. z 2016 r.
Nr 202, str.
389) przez
oparcie
wyroku
skazującego
na opiniach
W. K.,
pomimo że
jest on
powiązany z
Krajową
Administracją
Skarbową
(oskarżycielem
celno-
skarbowym
w niniejszej
sprawie)
węzłem
ekonomicznym,
a więc w
obliczu
ujawnienia
się
powodów
osłabiających
zaufanie do
bezstronności
biegłych, co
miało
wpływ na
treść
zaskarżonego
orzeczenia
w postaci
nieprawidłowego
ustalenia, że
gry
oferowane
na
urządzeniach
Futura
zawierają

element losowości i, w konsekwencji, podlegają pod ustawę o grach hazardowych, przy czym ustalenia te zostały poczynione z pogwałceniem prawa do obrony oraz rzetelnego i sprawiedliwego postępowania, naruszając zasadę „równości broni”.

- art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k, przez oparcie wyroku skazującego na opiniach W. K., przy jednoczesnym uznaniu, że stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, przy czym opiniujący

nie wykazał się wiadomościami specjalnymi i wiedzą fachową, a nadto wydał opinie niepełne, bowiem nie uruchomił żadnego z urzędzeń ujętych w opisie czynu, nie zapoznał się z dokumentacją urzędzeń, nie dokonał analizy oprogramowania urzędzeń, nie zbadał kodu źródłowego oprogramowania urzędzeń, ani samodzielnie nie rozegrał gier kontrolnych na urządzeniach opierając swoje opinie zasadniczo li tylko o materiały wideo pokazujące dowolnie wybraną sekwencję przypadkowych ruchów wykonywaną

przez
funkcjonariuszy
oskarżyciela
celno-
skarbowego,
którzy, w
trakcie
eksperymentu,
nie
sprawdzili
rzeczywistego
przebiegu
oferowanych
na
urządzeniach
Futura gier,
a jedynie, z
zamysłem i
pełną
ostentacją,
zagrali z
lekceważeniem
reguł, tj.
niezgodnie z
regulaminem
rozgrywki,
pomimo
jego
akceptacji
przed
przystąpieniem
do gier,
co miało
wpływ na
treść
zaskarżonego
orzeczenia
w postaci
nieprawidłowego
ustalenia
sposobu
funkcjonowania
urządzeń
(rozgrywanych
na nim
gier) oraz
nieprawidłowego
ustalenia, że
gry
oferowane

na
urządzeniach
Futura
zawierają
element
losowości i,
w
konsekwencji,
podlegają
pod ustawę
o grach
hazardowych

- art. 7 k.p.k.
przez
błędne,
uchybiające
zasadom
prawidłowego
rozumowania
oraz
wskazaniom
wiedzy i
doświadczenia
życiowego
przyjęcie, że
protokoły z
eksperymentów
procesowych
mogą
stanowić
podstawę
ustalenia
sposobu
funkcjonowania
urządzeń
(rozgrywanych
na nim
gier), przy
czym
prawidłowa
ocena tych
dowodów,
wynikająca
explicite z
ich treści
opisującej
przebieg
eksperymentów,
każę

stwierdzić,
że zostały
one
przeprowadzone
wadliwie,
bowiem bez
sprawdzenia
rzeczywistego
przebiegu
oferowanych
na
urządzeniach
Futura gier,
li tylko
celem
zarejestrowania
na
materiale
wideo
dowolnie
wybranych
sekwencji
przypadkowych
ruchów, z
zamysłem i
pełną
ostentacją
pokazując
rozgrywanie
gier z
lekceważeniem
reguł, tj.
niezgodnie z
regulaminem
rozgrywki,
pomimo
jego
akceptacji
przed
przystąpieniem
do gier,
co miało
wpływ na
treść
zaskarżonego
orzeczenia
w postaci
nieprawidłowego
ustalenia, że
gry

oferowane
na
urzędzeniach
Futura
zawierają
element
losowości i,
w
konsekwencji,
podlegają
pod ustawę
o grach
hazardowych

- art. 7 k.p.k.
przez
błędne,
uchybiające
zasadom
prawidłowego
rozumowania
oraz
wskazaniom
wiedzy i
doświadczenia
życiowego
przyjęcie, że
wyjaśnienia
oskarżonego
są sprzeczne
ze
zgromadzonym
w sprawie
materiałem
dowodowym,
przy czym
prawidłowa
ocena tego
dowodu w
zestawieniu
z
obiektywnym
i
bezwplywowym
materiałem
dowodowym
o
charakterze
fachowym
(specjalistycznym),

w tym, w szczególności, z opinią z dnia 26 września 2018 r. Laboratorium (...) (...), działającego na podstawie upoważnienia Ministra (...) i Finansów z dnia 13 października 2017 r. (która pozostaje aktualna do dziś) każe stwierdzić, że wyjaśnienia te w całości polegają na prawdzie i odzwierciedlają konstrukcję urzędzeń Futura, działanie oprogramowania, rzeczywisty sposób rozgrywania gier oferowanych przez urządzenia, który nie zawiera choćby elementu losowości, a fortiori charakteru losowego oraz

pokazują, że oskarżony nie działał z zamiarem popełnienia przestępstw, co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia w postaci nieprawidłowego przyjęcia, że oskarżony popełnił zarzucony mu występki tak pod względem wypełnienia jego znamion przedmiotowych, jak i podmiotowych.

- art. 7 k.p.k. przez całkowicie dowolne, wadliwe i nieznajdujące oparcia w działaniu urzędów Futura przyjęcie sposobu rozgrywania nań gier, co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia w postaci nieprawidłowego ustalenia, że

gry
oferowane
na
urządzeniach
Futura
zawierają
element
losowości i,
w
konsekwencji,
podlegają
pod ustawę
o grach
hazardowych

- art. 7 k.p.k.
przez
wadliwe
zakwestionowanie
opinii
Laboratorium
(...) (...) z dnia 26
września
2018 r. oraz
błędne i
uchybiające
zasadom
prawidłowego
rozumowania
przyjęcie, że
nie jest
przydatna
dla
niniejszego
postępowania
z uwagi na
to, że nie
odnosi się
do
automatów
ujętych w
opisie
czynu, przy
czym
prawidłowa,
a przede
wszystkim
pełna ocena
tej opinii

każę
stwierdzić,
że została
wydana w
trybie
ustawy
hazardowej
i
rozporządzenia
wykonawczego,
na
podstawie
upoważnienia
właściwego
ministra do
badania
tego typu
urządzeń
(jest
dokumentem
urzędowym),
a więc w
oparciu o
szeroko
rozumiane
prawo
hazardowe
stwierdza
ona
konstytutywnie
brak
elementu
losowości
(Sąd n quo
zupełnie nie
rozumie i
myli pojęcie
normatywne
związane z
ustaleniem
„charakteru
losowego”,
jako cechy z
art. 2 ust 5
ustawy
hazardowej,
z
nienormatywnym
ujmowaniem
„charakteru

hazardowego",
który de
iure jest
administracyjnym
stwierdzeniem,
czy dana
gra jest „grą
hazardową”
w
rozumieniu
art. 1 ust.
2 ustawy
hazardowej,
co - w
przypadku
„gry na
automacie”
jako
zakresowym
definiowaniu
„gry
hazardowej”
- może
zostać
stwierdzone
li tylko, gdy
upřednio
zostanie
ustalone,
przez
jednostkę
akredytowaną,
że gra
zawiera
cechę
„elementu
losowości”),
a nadto
wskazuje
wszystkie
sumy
kontrolne
programu
do gry oraz
elementów
mających
wpływ na
przebieg gry
- które
zostały

określone
na stronie
2/6 opinii
Laboratorium
-
odpowiadające
w całości
sumom
kontrolnym
w
urzędzeniach
objętych
opisem
czynu
przypisanego
oskarżonemu,
co oznacza,
że całe
oprogramowanie
i oferowane
na
urzędzeniach
gry z
niniejszej
sprawy są
identyczne,
jak te
poddane
badaniu
przez ww.
jednostkę
badającą
[innymi
słowy, choć
dotyczą
innych
fizycznie
egzemplarzy
urzędzeń
Futura, to
jednakże
dokładnie
tego samego
oprogramowania
(gier),
bowiem
zawierają te
same sumy
kontrolne,
co oznacza,

	<p>że mają te same oprogramowanie (gry)], co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia w postaci nieprawidłowego ustalenia, że gry oferowane na urządzeniach Futura zawierają element losowości i, w konsekwencji/ podlegają pod ustawę o grach hazardowych.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Apelacja okazała się celowa i doprowadziła do wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.</p> <p>Z uwagi na konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego</p>			

w całości z uwagi na błędy proceduralne przedwczesne jest ustosunkowywanie się przez Sąd odwoławczy do zarzutów apelacyjnych.

Kontrola instancyjna wykazała bowiem, iż Sąd meriti naruszył zasadę bezpośredniości, bowiem na rozprawie w dniu 26 września 2023r., na którą nie stawili się oskarżeni odczytał jedynie ich wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym i nie przeprowadził bezpośrednio żadnego innego dowodu. Po uzyskaniu od oskarżyciela oświadczenia, że nie wnosi on o bezpośrednie przesłuchanie świadków, zamknięto przewód sądowy nie ujawniając nawet zeznań świadków zawnioskowanych w akcie oskarżenia do przesłuchania.

Zadość temu ujawnieniu nie może dać bowiem wzmianka w protokole o ujawnieniu z chwilą zamknięcia przewodu sądowego protokołów i dokumentów wymienionych w akcie oskarżenia. Nie wiadomo bowiem czy i na jakiej podstawie zaniechano wezwania wnioskowanych w akcie oskarżenia świadków. Czy ujawnienie nastąpiło w trybie art.391§1k.p.k. w zw. z art.350a.k.p.k. czy w trybie art.art.392k.p.k., czy też w ogóle zrezygnowano z ujawnienia tych dowodów.

Przewodniczący nie wydał zarządzenia w trybie art. 350a o zaniechaniu wzywania świadków na rozprawę, na rozprawie nie odczytano ani nie ujawniono zeznań tych

świadców, a mimo to na ich podstawie czyniono ustalenia faktyczne.

Trudno też przyjąć, aby okoliczności podnoszone przez tych świadków nie były na tyle doniosłe, aby nie istniała konieczność ich bezpośredniego przesłuchania na rozprawie.

Dotyczy to w szczególności świadków grających czy obserwujących grę na przedmiotowych automatach.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku zdaje się wynikać, że wyrok został oparty o zeznania świadków stąd mogło dojść do naruszenia przepisu art.410k.p.k. Na rozprawie nie ujawniono również akt Sądu Rejonowego Kole o sygn. IIK274/23 w których to aktach znajdowało się

gro protokołów
i dokumentów
na które powołał
się Sąd meriti
w uzasadnieniu
zaskarżonego
wyroku sąd
doszło do
naruszenia
przepisu
art.410k.p.k.. W
aktach sprawy
IIK449/23,
która została
wyłączona ze
sprawy
IIK274/23,
znajdowały się
bowiem odpisy
tylko niektórych
dokumentów i
protokołów. Nie
było tam w
szczególności
ekspertyz,
protokołów
przeszukania,
eksperymentów,
decyzji MF.

Dla
zrezygnowania z
bezpośredniego
przeprowadzenia
dowodu z zeznań
świadków
konieczne jest
natomiast
ustalenie, że w
danym układzie
procesowym
"nie jest
niezbędne"
przesłuchanie
świadków na
rozprawie. To
zaś wymaga
ze strony sądu
dokonania
(wstępnej,

bowiem nie
uwzględniającej
i z natury rzeczy
nie mogącej
uwzględnić
dowodu jeszcze
nie
przeprowadzonego),
ale uważnej
oceny
odnoszącej się
do tego, których
spośród
zawnioskowanych
w akcie
oskarżenia
świadków sąd
nie zamierza
przesłuchiwać
zgodnie z
wymogami
bezpośredniości,
zadowalając się
wyłącznie
procesowymi
rejestracjami
depozycji tych
świadków.

Ocena taka musi
uwzględniać to,
o jakie dowody
(których
świadków) w
danym wypadku
chodzi, jakie
jest znaczenie
ich depozycji
dla rozpoznania
sprawy oraz
dokonania
prawidłowych
ustaleń
faktycznych co
do postawionych
oskarżonemu
zarzutów.

W orzecznictwie
utrwalony jest
pogląd, że

skorzystanie z przewidzianej w przepisie art. 392 § 1 k.p.k. możliwości odstąpienia od zachowania obowiązujących w toku postępowania jurysdykcyjnego rygorów wynikających z konieczności przestrzegania zasad bezpośredniości i ustności w zakresie przeprowadzania dowodu z osobowych źródeł dowodowych dopuszczalne jest wyłącznie w szczególnych sytuacjach procesowych, tj. wówczas gdy przeprowadzenie dowodu nie ma istotnego znaczenia dla oceny winy oskarżonego (wśród licznych wypowiedzi orzeczniczych por.m.in. wyrok SN z 10 października 1983 r., sygn. I KR 120/83, OSNKW z 5-6/1984, poz. 62, z aprobatą przedstawicieli doktryny, zob.m.in. P.

Hofmański
(red.), E. Sadzik
i K. Zgryzek,
Komentarz do
kodeksu
postępowania
karnego, t. II,
Warszawa 2007,
s. 466).

W judykaturze
wskazuje się
ponadto
zasadnie na
to, że "jeżeli
zeznania
świadka dotyczą
okoliczności o
istotnym
znaczeniu dla
rozstrzygnięcia
sprawy, a przy
tym są sprzeczne
z wyjaśnieniami
oskarżonego lub
innymi
dowodami w
sprawie, to
nieodzowne jest
bezpośrednie
przeprowadzenie
dowodu z tych
zeznań na
rozprawie
głównej,
niedopuszczalne
jest więc
zastosowanie
przepisu art. 338
§ 1 k.p.k. z 1969
r. (obecnie art.
392 § 1 k.p.k.)
i odczytanie na
jego podstawie
protokołu
przesłuchania
danego świadka,
sporządzonego
przed rozprawą
główną" (wyrok

SN z 1
grudnia 1994 r.,
sygn. III KRN
120/94, OSNKW
z. 1-2/1995, poz.
8).

Z kolei w
piśmiennictwie
zaprezentowano
bardziej
syntetyczny
pogląd (bazujący
na dokonaniu
przełądu
judykatury), że
"ustawodawca
dopuszcza
poprzestanie
tylko na
odczytaniu
protokołów
zeznań lub
wyjaśnień ze
względu na
oszczędność
kosztów lub
przyśpieszenie
postępowania
tylko wtedy,
gdy: (1) chodzi
o stwierdzenie
okoliczności w
danej sprawie
drugoplanowych;
(2) oświadczenia
te nie są
niezgodne z tym,
co wynika z
innych
dowodów, (3)
nie dotyczy to
wraźnej
większości
świadków
(...)" (Z. Doda,
A. Gaberle,
Dowody w
procesie
karnym.

Komentarz, t. I,
Warszawa 1997,
s. 262).

W realiach
procesowych
niniejszej
sprawy
powyższe
kryteria
warunkujące
wyjątkowe
odstąpienie od
prowadzenia
przewodu
sądowego z
respektowaniem
zasad
bezpośredniości
i ustności w
postępowaniu
jurysdykcyjnym
się nie
zmaterializowały,
bowiem
odstąpienie do
przeprowadzenia
dowodów z
osobowych
źródeł
dowodowych w
sposób
hołdujący
zasadzie
bezpośredniości
i zasadzie
ustności nie
tylko dotyczyło
zeznań
świadków, które
miały istotne
znaczenie dla
dokonania oceny
winy
oskarżonego w
zakresie
zarzutów
postawionych w
akcie oskarżenia
lecz # ponadto

odnosiło się już nawet nie do "wyraźnej większości świadków", ale wręcz do w s z y s t k i c h świadków, którzy zeznawali odnośnie zarzuconych oskarżonemu czynów. W konsekwencji w postępowaniu doszło do powstania efektu prawie całkowitego zniesienia zasady bezpośredniości (i ustności) na etapie postępowania jurysdykcyjnym (w toku przewodu sądowego).

Zasada bezpośredniości jest ważną gwarancją w postępowaniu karnym, w którym ustalenia sądu w przedmiocie zachowania i wiarygodności świadka mogą mieć duże konsekwencje dla oskarżonego. Zasada ta jest ważnym elementem rzetelnego

procesu
karnego.

.

Z uwagi na powyższe uchybienia, Sąd odwoławczy wskazuje iż postępowanie przed Sądem I instancji przeprowadzono bardzo pobieżnie. W tym stanie rzeczy, uznając że zachodzi potrzeba ponownego przeprowadzenia przewodu w całości stosownie do treści art. 437 § 1 i 2 k.p.k. Sąd odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Kole do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji, przesłucha na rozprawie świadków zawnioskowanych w akcie oskarżenia oraz ujawni w prawidłowy

<p>sposób materiał dowodowy na którym opierać będzie swoje rozstrzygnięcie.</p> <p>Dopiero przeprowadzenie wszystkich niezbędnych dowodów, właściwa ich ocena dokonana z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego pozwoli na dokonanie właściwych ustaleń faktycznych, stanowiących podstawę prawidłowego orzekania.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od czynu przypisanego mu w punkcie pierwszym zaskarżonego orzeczenia.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na wskazane wyżej braki dowodowe, naruszenie prawa oskarżonego do rzetelnego procesu i konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, Sąd odwoławczy uznał za przedwczesne ustosunkowanie się do zarzutów stawianych przez obrońcę, uchylił wyrok Sądu I instancji w całości i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Kole do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		

Zwiężle powodach uwzględnienia okoliczności	o	
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwiężle powodach utrzymania w mocy	o	w
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwiężle powodach zmiany	o	
0.15.3. Uchylenie		

wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
Z uwagi na wskazane wyżej braki dowodowe, naruszenie prawa oskarżonego do rzetelnego procesu i konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, Sąd odwoławczy, niezależnie od podniesionych zarzutów, uchylił wyrok Sądu			

<p>I instancji w całości i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Kole do ponownego rozpoznania.</p>			
<p>3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</p>			
<p>4.1.</p>		<p># art. 454 § 1 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>			
<p>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>			
<p>Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji, przesłucha na rozprawie świadków, wnioskowanych</p>			

do przesłuchania przez oskarżyciela i w sposób prawidłowy ujawni materiał dowodowy na którym będzie opierał rozstrzygnięcie.

Dopiero przeprowadzenie wszystkich niezbędnych dowodów, właściwa ich ocena dokonana z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego pozwoli na dokonanie prawdziwych ustaleń faktycznych, stanowiących podstawę prawidłowego orzekania.

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7. PODPIS		
SSO Agata Wilczewska		